

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conversio Magni Avgvstini, Postea Hypponensis Antistitis Maximi

Werner, Ignaz

Lincii, M DC XCII.

Pars Prima. Veritas Divina; ut odiu[m] mundi ejusque illecebrarum, & peccatorum inducat in animum Augustini cogitationibus æternis illum illuminat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70025)

PARS PRIMA.

Veritas Divina; ut odiū mundi ejusque illecebrarum, & peccatorum inducat in animum Augustini cogitationibus æternis illum illuminat.

SENTENTIA.

Vita hæc vita misera, vita incerta, laboriosa, & dolosa; felices illi, qui familiaritatem ejus recusant, perfunctoria gaudia spernunt, societatem abjiciunt; ne cum pereunte deceptrice, & ipsi perire cogantur.
Med. c. 21.

§. I.

Cogitatio prima de instabilitate, & incertitudine bonorum temporalium.

SENTENTIA.

Pereant hæc omnia; & dimittamus hæc inania, & vana; ruinosus enim mundus est, & decipit; conferamus nos ad solam inquisitionem eorum, quæ finem non habent. In lib. Confess.

D 2

Quid

Quid iuvat Aufonios animô depingere fasces
 Perque triumphales necere ferta comas
 Hesperus auroram modico temone fatigat,
 Longævoque vetat crescere vere rosas.
 Gaudia vermis alit, defalcata Parca triumphos
 Omnia crudeli stamine Parca metit.
 Incertis rapitur, formosa jugalibus ætas;
 Ambiguamque rapit mobilis hora fidem.
 Lubrica res tempus, sua se per puncta trucidat
 Dumque tenetur, abit proditor ipse sui.
 Atque ita qui florem Phœbo nascente videbat
 Exiguum cinerem sole cadente videt.
 Purpura manè rubet, sed vespere pallida marcescit
 Una dies cunas, datque sepulchra rosas.
 Tempore corripere, fatalis arundo sagittat,
 Nec timet eximios præcipitare Duces.
 Omnia mors æquat, manet immutabile fatum
 Et puer, & Juvenis mergitur, atque Senex
 Et jacet immixtus pannoso Romulus Iro:
 Nec meliora Codrus paupere busta tenet.
 Cura omnis brevis est, quam textit aranea, tela
 Quamque levis rumpit vindicis aura Noti:
 Stamina staminibus cum filis fila maritat,
 Perque semel textas, itque, reditque vias.
 Assimiles plagas, mens nostra & aranea texunt
 Assimiles nimium debilitate pares?

Utraque Dædaleos suspendit ab arte labores,
Telis illa suis, motibus ista suis.

Illa catenatum centeno stamine textum
Ponit Arachnæis ingeniosa dolis.

Ista trahit vario sinuatam margine vitam,
Nec finit immoto sistere vota loco.

Utraque longævis discursibus æthera fallit.
Spes tamen effectum fallit utramque suo.

Illa laborando vitalia viscera rumpit,
Ista labat tragici funeris icæta manu.

Hanc labor, hæc diro dolor arduus impetit æstu;
Nec finit innubi currere sole dies.

Heu! quoties tristem sibi textit aranea restim,
Et misera in proprio trita labore perit?

Utraque sublimes meditatur in æthera gressus
Filis illa suis, fraudibus ista suis.

Illius implacidus dirumpit gaudia ventus,
Hanc rapit immitti mors metuenda manu.

Quam brevis hora rapit telam pedetis Arachnes,
Tam brevis hora tibi funera necit, homo.

Tam fragili pendent tua gaudia stamine fixa,
Vix bene nata cadunt, vix bene visa volant.

Crede, quia in tenuem mundus componitur urnam;
Quidquid habet cunas, certa sepulchra feret.

§. II.

Respondet Genius Augustini Cogitationi
de instabilitate, & incertitudine bono-
rum mundi hujus. SEN-

SENTENTIA.

*Vanitas vanitatum, & omnia vanitas; hunc versum
lum si saperent mortales, in parietibus omnibus, &
in vestibus suis scriberent, in foro, in domo, in ja-
nuis, in ingressibus, & ante omnia in conscientia
suis, ut semper eum oculis cernerent, & corde sen-
tarent. Homii. 30. in Matth.*

Augustine vides? celeri volat impete vitæ,
Avolat, ut Partho missa sagitta volat:
Augustine vides, brevis ætas sternit honores;
Æternusque parit se velut hydra dolor.
Augustine vides, quod te vidisse juvabit?
Aurea fatalis gaudia Parca secat.
Immotas nulli licuit placasse sorores,
Bina licet parcat tertia fila secat.
Sis, liceat, Pyliæ donatus lege Senectæ,
Aut Cumæa tuos sospitet urna dies,
Dura tamen Pyliam mors sternet falce Senectæ,
Cumæosque dies flebilis hora premet.
Nil immune manet: rapimur feriente sagittâ,
Seriùs, aut citiùs mors sua quemque manet.
Heu mihi! quàm fragili mea spes versatur in urnâ,
Quàm facilè incautas obruit urna rates?
Heu mihi! quàm vanis fortunæ pascimur ūbris,
Quàm citò præcipitat funebris umbra diem.

He

Heu mihi! crudeles mēdax parit unda procellas!

Quàm benè Ulyssææ proderit artis opus!

Aura fugax, brevis ūbra, dolosa procella voluptas!

Quantus in ambrosio proditor ore latet!

Non benè te credis fugientis lusibus ævi;

Lusus hic illudit, vulnerat ille favor.

Illa dies aderit, quâ totis ignibus æther

Omnia fatali pulvere busta teget.

Sceptraque Romulidum stratas cū civibus urbes

Non extinguendo subruet ira rogo.

Omnia pulvis erunt; cineri nec sylva superstes,

Æmula syderibus brachia ponet humi.

Flam̄a rapax Lybico pretiosum dente lacunar;

Dardaniasque premet, Memnoniasq; domos.

Et cadet in tumulū cumulatis pompa triūphis,

Everfisque ruent martia signa viris.

Ac velut Arctois Boreas ubi fulminat alis,

Arboribus stratae succubuere comæ;

Nudaque deposito ramorum pignore quercus

Sternitur arbitrio præcipitata Noti:

Sic celeri squalent demessa cadavera falce

Et jacet immixto virgo, puerque rogo!

Illa senectutem, quæ figit arundo Juventam;

Communiq; ruunt funera mixta gradu.

Ferrea Mygdonias calcet Libitina coronas,

Ignavusque rapit Romula sceptrum ligo.

Sic ruit in præceps laxatis gloria frænis,
 Nullaque labentis vis remoratur iter,
 Ibimus, hoc superest, quod nos mors dura vocabit,
 Ibimus, æternos mors trahit atra dies.

§. III.

Cogitatio mortis.

SENTENTIA.

*Sic est omnis iste cursus mortalitatis, nascuntur homi-
 nes, moriuntur, & aliis moriantibus alii nascuntur,
 succedunt, accedunt, decedunt, nec manebunt; quid
 hic tenetur? quid non decurrit? quid non quasi
 de pluvia collectum it in abyssum. in ps. 109.*

ERgo nectareæ simulata theatra voluptæ
 Cedite: dic, animo vos procul este meo
 Dū tremulis crispatur aquis, cave marmora pōtis
 Velivolas rapiunt marmora crispa trabes.
 Quo magè tectus erat, nocuit magè prodigus
 (hostis)

Quem cinis occuluit, sævius ignis obest.
 Stamina marmoreæ volvunt adamantina Parca
 Et fragilem infestat quælibet hora colum.
 Illa, vel illa ratem tempestas æquore merget
 Ille, vel ille potest ultimus esse dies.
 Qui modò formosis decurris mensibus annos
 Cui florent Tyrijs lilia mixta rosis,

Al

abit,

omi-
neur,
quid
quasi

e
neo
pōtis

ligus
ostis

arca
m.
rget

inos

Al

III

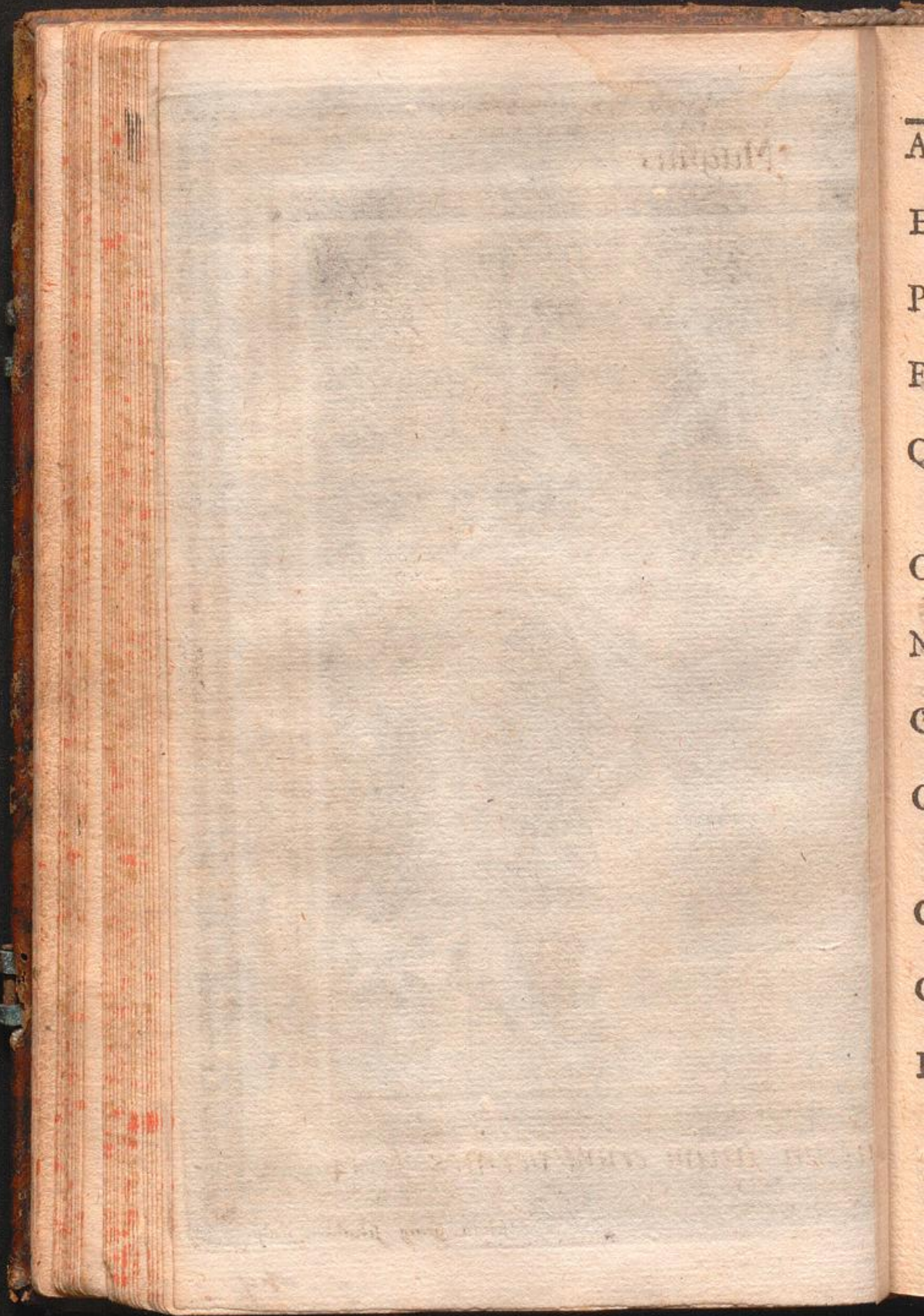
Huc decessit Magnus

Subter te Sternetur tinea, et opusculum tuum erunt vermes. Is. 14

Johan Georg Schickler, sculp.

f. 49

A
E
P
E
C
C
M
C
C
C
I

Ah cave! mors hodie crudelis fiet Apelles,
 Et rapiet niveæ nobile frontis ebur.
 Et tener Arctoâ procumbet furculus irâ,
 Et cadet immiti strata juvena manu.
 Purpura pallorem, squalorem lilia fument,
 Et de formoso turpe cadaver eris.
 Flebilis Oebalios concludet tumba colores,
 Seu Narcissæ tuos, sive Hyacinthe tuos.
 Quàm cita mors Priamum, tam perfida sternet
 (Adonim,
 Et quia cæca trahit proxima fata rogo.
 Omnia fatali dependent gaudia filo,
 Funeream falcem quælibet hora tenet.
 Nil manet æternum, rapimur rapientibus aënis,
 Alternoque cadunt invida fata gradu.
 Omnibus urna patet, fies de corpore pulvis:
 Hanc fati legem Cæsar & Irus habet.
 Omnibus una tamen magis omnibus hora ti-
 menda est
 Hora barathrali plus metuenda vadô.
 Cùm veniet suprema dies, quâ mortis ad ictum
 Dicendum extremo carmine; vita vale.
 Cùm cadet in cineres fatalis arundine mortis
 Et jocus, & Cypriæ blanda medulla Deæ.
 Et dabit hora stygem piccato sulphure plenam,
 Vel dabit hora polum, sydereasque domos.

O sine fine dies! tristes sine fine querelæ!
 Aut sine fine quies, vel sine fine dolor!
 Et patet Elysius longævis floribus hortus,
 Ver ubi perpetuum flora perennis alit.
 Et patet obscuri tristissima janua Ditis,
 Trux ubi perpetuo jure perennat hyems.
 Et vocat astrorum, vocat & te scena dolorum,
 Æternùm felix, vel miser esse potes.
 Atq; hoc momentum mortis dependet ab ictu,
 Vel stygis atra domus; vel domus alta poli.
 Vidisti, ambigua ut pinus succisa securi,
 Nutetin alterutrum nescia abire latus.
 Seu cadat in dextram, seu lævâ parte recumbat;
 Sub quocunq; cadet climate, fixa manet.
 Sive diem spectet tenerô splendore renatum,
 Semper in auroram robora quassa feret:
 Sive diem spectet lassô temone sepultam,
 Semper in occiduos brachia tendet equos.
 Seu cadat ad Boream, madidum seu vergat in
 (Austrum
 Immotas frondes ille, vel ille; premet.
 Sic ubi longævâ conclusa est fabula vitæ,
 Te feret aut Zephyrus, vel trucis aura Notus.
 Non dabitur revocare gradum, manet Hospes
 (Olympi,
 Qui semel Elysius dignus adire lares :

Et

Et manet æternus Lethæis hospes in oris,
 Qui semel in Stygias iussus abire plagas.
 Fixa manet rigido cœli sententia clavo,
 Fœdera stant nullo diminuenda die.
 Felix, qui placidis super astra volaverit alis,
 Ah miser! æternâ quem pice pœna manet;

§. IV.

Genius Augustini respondet Cogitationi mortis.

SENTENTIA.

Vita hæc misera est, mors incerta, subito obrepit, & posthac negligentia pœna luenda est. lib. Confess.

ET tamen instabilis sectamur gaudia vitæ,
 Cernimus æternis consuluisse malis.
 Fortè suas fraudes posuit temeraria Siren?
 Et scopuli tacitos dedidicere dolos?
 Aut forsân roseo posthac crispabitur ostro,
 Nullaque spinarum vulnera Flora dabit?
 Forsitan & viridi non sibilat hydra sub herba,
 Hyblæosque tegent nulla venena favos?
 Heu! malè mentito spem nostrâ ponimꝰ ostro,
 Plurimus Oebalio murice pallor inest.

Heu!

Heu! malè præsentès tantùm complectimur
 (umbras!

Credite, funereum posttrahit umbra peplum,
 Heu! malè cū fatuis componim⁹ ignibus aṅos.
 Ignis habet cineres, nox tegit atra diem.
 Ut lento graditur vindex Rhamnusia passu,
 Compensat pœnâ posteriore moram.
 Ac veluti placidas ubi pinus navigat undas,
 Pellicibus subitò præcipitatur aquis.
 Pœna diu suspensa moram gravitate reponit,
 Et quem sera ferit, grandior ira ferit.
 Inmemor astrorū, quid posthuma tēpora poscāt,
 Non videt æthereâ mens viduata die.

§. V.

Cogitatio Judicij post mortem homini
 cuique evenientis.

SENTENTIA.

*In quo quemq; invenerit suus novissimus dies, in hoc eum
 comprehendet mundi novissimus dies; quoniam qua-
 lis in die isto moritur; talis in illâ die judicatur.*
 Epist. ad Dioscor.

Ferrea conditio, justæ stant æthere lances,
 Quas nulli gemitus, lachryma nulla movet.
 Fle.

Flebile momentum! sequitur sententia fatum.

Aut amor; aut rigidi iudicis ira manet.

Heu! nimis austeram dispensat cognitor urnam,

Nec precibus flecti se rigor ille sinit.

Omnia sunt adamas miseris fatale tribunal,

Oranda est æquo causa suprema foro.

Pendet inextinctâ mucro plenissimus irâ

Quisquis ades, Damocles, fulminat ipse chalybs.

Nulla reum placido affatur clementia vultu,

Non erit in pœnas dextera lenta Deo;

Et multâ manibusque minax, sed & iride iudex,

Pendula cui circum fulmina flamma rotat.

Ossa timore tremēt, nat plurima lachryma malis,

Lachryma a vernales non positura faces.

Nec prece, nec pretio justissima flectitur urna,

Dura Themis surdâ proterit aure preces.

Ergo age Cecropijs noli madidare camœnis

Mentem; ast æterno fonte bibantur aquæ.

Æternos liceat complecti sensibus annos!

Tempora centeno non rapienda die!

Sulphureos fluvios, volucres Ixionis orbis,

Depastasque novo vulturis ore fibras.

Cuspide fatalis mucro suspenditur astris,

Criminibus vestris æqua statera foret.

Credite, non Tyrio placabitur Æacus auro,

Iusta Themis rigido durior ære magis.

Si

Si potes immoto vultu spectare tribunal,
 Quô avor omnis abest, cui furor omnis inest.
 Heu mihi! quos gemitus lachrymosaq; flumi-
 na fundet.

Quisquis in extremum verterit ora diem.

§. VI.

Respondet Genius Augustini cogitatio-
 ni Judicij.

SENTENTIA.

*Ille iudex nec gratiâ prævenietur; nec misericordiâ iam
 flectetur; nec pecuniâ corrumpetur; nec satisfactione;
 vel pœnitentiâ mitigabitur: dũ corpus habet anima,
 agat pro se pœnitentiam, quàm diu locus est misericor-
 diæ; quia ibi locus erit justitiæ. l. 3. de Symbol.*

Heu timore lingui premitur facundia labro,
 Et silet hoc omnis mellea surda foro.
 Ah pudor! abrupto discedite crimina fræno,
 Non libeant usquam, quæ licuisse pudet.
 Infelix! quem dura premunt peccata lupato:
 Ah ablit Cyprias incoluisse domos!
 O Nemora! ô roseis gemmantia floribus arva!
 O testes hederæ, liligeræque domus!

O Phæ-

O Phaëtonteis illustres curribus ignes!
 Ter geminaeque faces, ternaque; scepra Deæ!
 Astra Thyesteum poterant revocare pudorem,
 Sol ubi conversis visus abire rotis.
 Ast hinc crudeli torquet Rhamnusia morsu,
 Heu! qualis scelerum carnificina manet?

§. VII.

Cogitatio inferni.

SENTENTIA.

*In inferno nulla est redemptio, quoniam ibi gemitus sunt;
 & suspiria; ibi est dolor, & planctus, & clamor, &
 non est, qui audiat. serm. ad eremit.*

Gurges avernali tristissimus imminet igne,
 Et rea tartareus corpora carcer habet.
 Nobile ludibrium credam Busiridis aras,
 Et Diomedæ pabula rara domûs.
 Fabula; qui tragicis metitur pinibus Isthmum,
 Fabula Tantaleus Sisyphusque labor.
 Heu anime! heu quali delusi errore perimus!
 Illud si placeat corde fovere scelus.
 Nempe Barathrali damnatur nocte voluptas,
 Perpetuusque premet plena theatra furor!
 Heu timor! exâgues trepidât sine flore medullæ
 In mentem quoties Judicis urna venit.

O Ri

O Rigor! immiti fixa est sententia clavo!
 Heu mihi, quod servat ferrea jura Deus!
 Heu! quoties feralis canit mihi buccina signum
 Intonat ille meis auribus usque metus.
 Surgite de tumulis redivivo corpore manes,
 Surgite, supremi Numinis hora vocat.
 Hora suprema vocat, quâ judicis ante tribuna
 Mens rea contriti temporis acta luet.
 Non magis Ætnæo conflatum fulmine telum
 Ardua Trinacrio tesqua furore premit:
 Quâ mihi mens gelido cōstricta pavore trēisca
 Cum subit extremo plena dolore dies.
 Illa dies piceis pensabit crimina tædis,
 Tænarioque cadet victima multa rogo.
 Illa dies rapido damnabit fulmine terras,
 Ultricesque facestunc sine fine dabit.
 Illa dies stygio mutabit sulphure nectar,
 Cimmerijsque premet mēbra cremāda pyri
 O! quoties animo feralis imago recurrit;
 Plurima præcipiti lachryma fonte fluit.

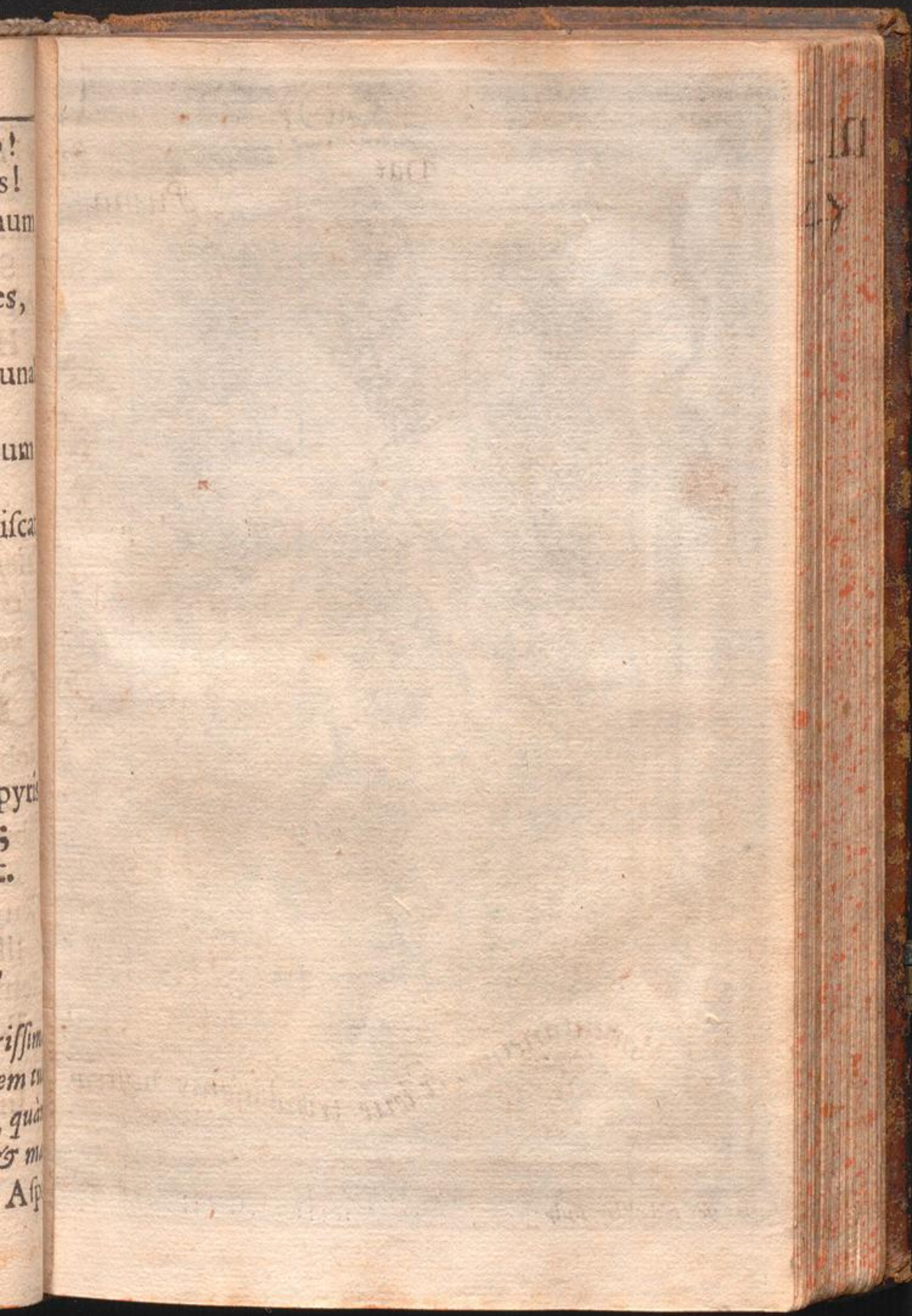
§. VIII.

Cogitatio æternæ Beatitudinis.

SENTENTIA.

*Mater Hierusalem, civitas Sancta Dei, charissimæ
 Sponsa Christi, te amat cor meum; pulchritudinem tuam
 nimium desiderat mens mea, ô quàm decora, quàm
 gloriosa, quàm generosa tu es, tota pulchra es, & mihi
 cula non est in te Med. c. 25.*

A sp

s!
aum
es,
una
um
isca
pyri
.
.
issim
em cu
quid
's m
Asp

111

Dat

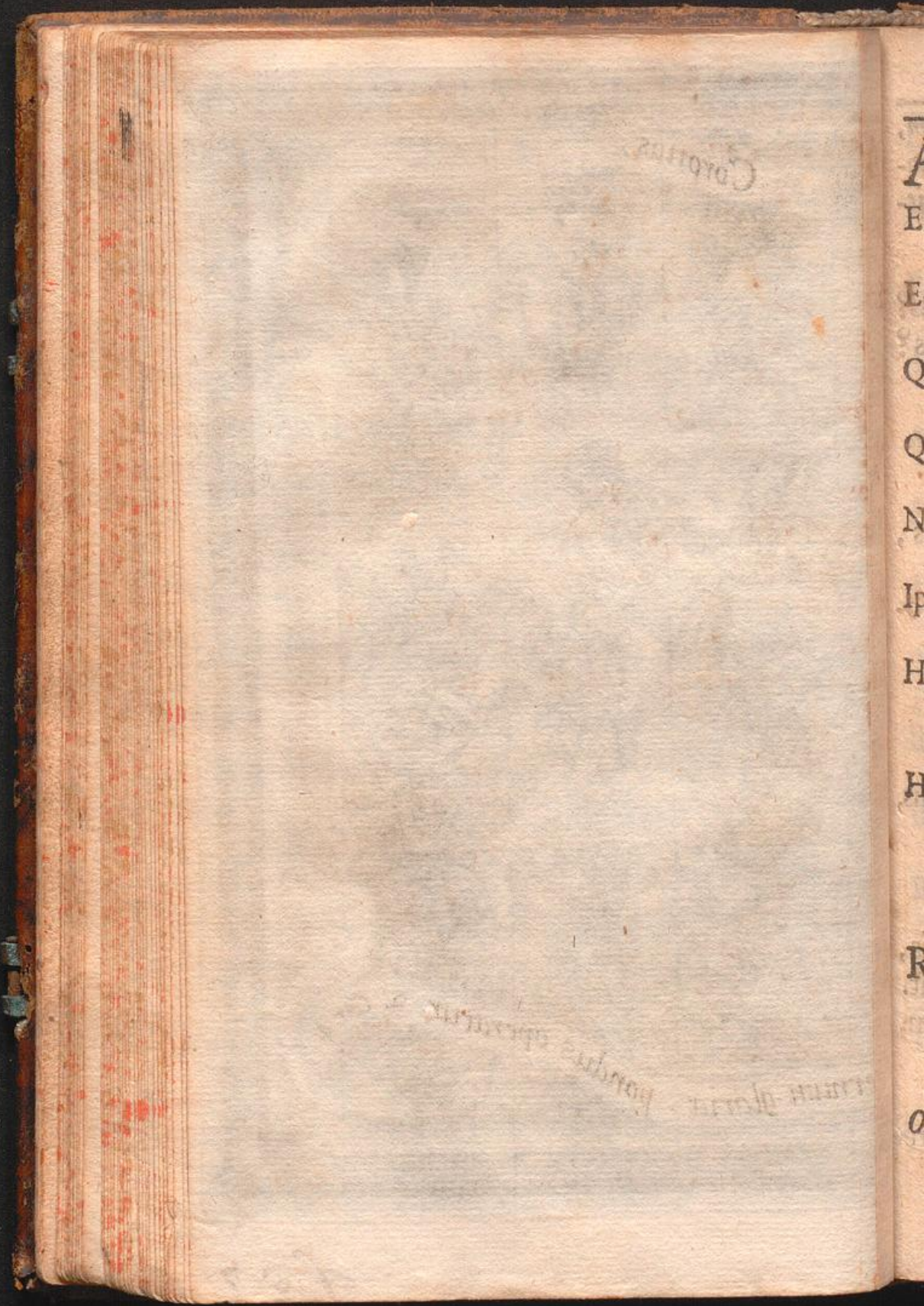
Pugna

Coronas

Momentaneum, et leve tribulationis nostrae æternum gloriae pondus operatur. 2. Cor. 4.

Jo: Ge: Schickler. Sculp.

f: 57

Aspice stelligeri Phæbea cubilia cœli,
 Aspice, quæ votis gaudia structa tuis!
 Ecce repercussâ quæ gaudent atria luce?
 Atria, quæ rutilas dantque; geruntque faces!
 Ecce renidenti laquearia clara pyropo,
 Et simul Elysiæ gemmea tecta domûs.
 Quid memorê virides æterno germine Calthas?
 Quâ color, & roseo germine spirat odor!
 Quid memorem riguas æterni fluminis undas!
 Fluminis ambrosius, quâ fluit amne liquor.
 Non bruma, aut Scytico tempestas frigore sævit,
 Sed favor, atque suo spirat amore Deus.
 Ipsa Panomphææ spectatur gloria palmæ,
 Nectareæque dapes, cœligerûmque chori.
 Hæc simul æternum, quod summum est, gaudia
 durant,
 Nullo vel fato, vel fugitura malo.
 Hæc qui fœdifrago spernit temerarius ausu,
 Æternum stygias præcipitatur aquas.

§. IX.

Respondet Augustini Genius cogitatio-
 ni de præmijs, & supplicijs æternis.

SENTENTIA.

O felix anima, quæ terreno resoluta corpore libera, cœ-
lum

lum petit, *secura*, & *tranquilla* non timet hostem
neque mortem, quid ergo vanis hic occupamur
gitationibus, ut etiam cæli fruitionem sæpè am-
tamus. *Medit. c. 23.*

Augustine vides! & quis tibi pectore sensus
Annè placet mundi continuare domos
Plausibus æternis cœlorum regia gaudet;
Et potes æterni non meminisse boni!
Ignibus æternis barathralis Tænarus ardet;
Et potes æterni non meminisse mali?
Vel sine fine dolor, vel te sine fine voluptas
Imbuet ille rubis, imbuet ista rosis.
Semita bina patet. Locat hinc sua castra vo-
luptas.

Hinc virtus placidis vernat amica genis.
Castra voluptatis centeno flore triumphant,
Sternuntur violæ, puniceæque rosæ.
Sed lachrymas dabit ille jocus, lamēta triūphi
Et rosa sente minax vulnerat hoste pedes.
Mors latet arcano, mors crudelissima fato,
Ficta que funereum larva cadaver habet.
Ambrosio ne crede favo, fluit Hybla veneni
Quæ placuere, nocent; quæ sapuere, necant
Scilicet & Zephyrū Boreas mentitur; & hostem
Dum parat insidias, fictus amicus alit.

Lubrica res fragili deludit imagine vitam,
 Et ruit omnis honos, difluit omnis amor.
 Occultus latet hamus aquâ! brevis hora dolores,
 Et dabit hora rogam, quæ dedit hora jocum,
 Elige; quodcûq; est, vel te pax pulchra coronat,
 Vel feriet rigido funebris ense mucro.
 Acta licet fuerit Supremo vita labore,
 Et mortis videat tempora quisque suæ.
 Altera vita tamen mors omnibus altera restat,
 Heu! quàm diverso vitaque morsque modo.
 Alternaturis volvetur vita diebus,
 Alternaturos mors habet ipsa dies.
 Ah quibus, ah quantis hæc pœnis trāfigit ævum!
 Ah quibus! ah quantis affluit illa bonis!
 Illa rosas nectit, mansuraque germina veris,
 Hæc fodiet rigido tempora mæsta rubo.
 Illa triumphales sternet super æquora palmas,
 Hæc nullum resonat svave canentis ebur!
 Illa favos hyblæ foecundo rore propinat,
 Hæc pice Tænariâ pocula mixta dabit.
 Illa diem nullo mergendum fulmine sentit,
 Hæc permanfuræ tempora noctis habet.
 Illa videt teneros Zephyrorum surgere currus,
 Hæc patitur Scythicum, Mænaliumq; gelu.
 Illa voluptatis pleno torrente triumphat,
 Hæc patitur furias torva Megæra tuas.

O felix nimium cœlesti vita favore!
 O Mors tartareis digna manere focus,
 Elige, quodcunq; est vel te pax pulchra corona
 Vel metuenda malis mors tua facta manet.

§. X.

Veritas adhortatur Posteros, & docet
 conclusionem meliorem de æternis
 faciendam.

SENTENTIA.

Nolite conformari huic seculo, ne amittatis æternam gloriam.
 Super epist. ad Cor.

Vidisti in tenuē mundus componitur urnam
 Quidquid habet vitā certa sepulchra ferentem
 Vidisti, astriferæ te spectent gaudia vitæ!
 Vel certè excipiet te Stygis atra domus.
 Vidisti immotæ stant duræ legibus iræ!
 Respiciet nullas Arbiter ille preces.
 Credito, non capulo suspenditur ensis eburno
 Nullaque vaginam lumine gemma teget.
 Ensis hic in fontes crudelia fulmina sparget,
 Quem ferit, æterni fulminis igne ferit.
 Jam placidâ se fronte Deus sat præbuit orbis
 Quod superest, iræ flebile tempus erit.

Discite

Colo

ona
et.

loce

terti

rnar
ferer

urno
et.
et,

rbis

iscito

III

K

IN NOMINE DOMINI AMEN
ANNO DOMINI MDCCLXXII

Calcatus eleuat

Existimo omnia detrimentum esse

franz. Marchberger del.

propter eminentem scientiam Iesu christi
ad Phil. 3

Johan Georg Schickler sculp.

ms. claus.

Proprietate Universitatis Paderbornensis
Imprimatur

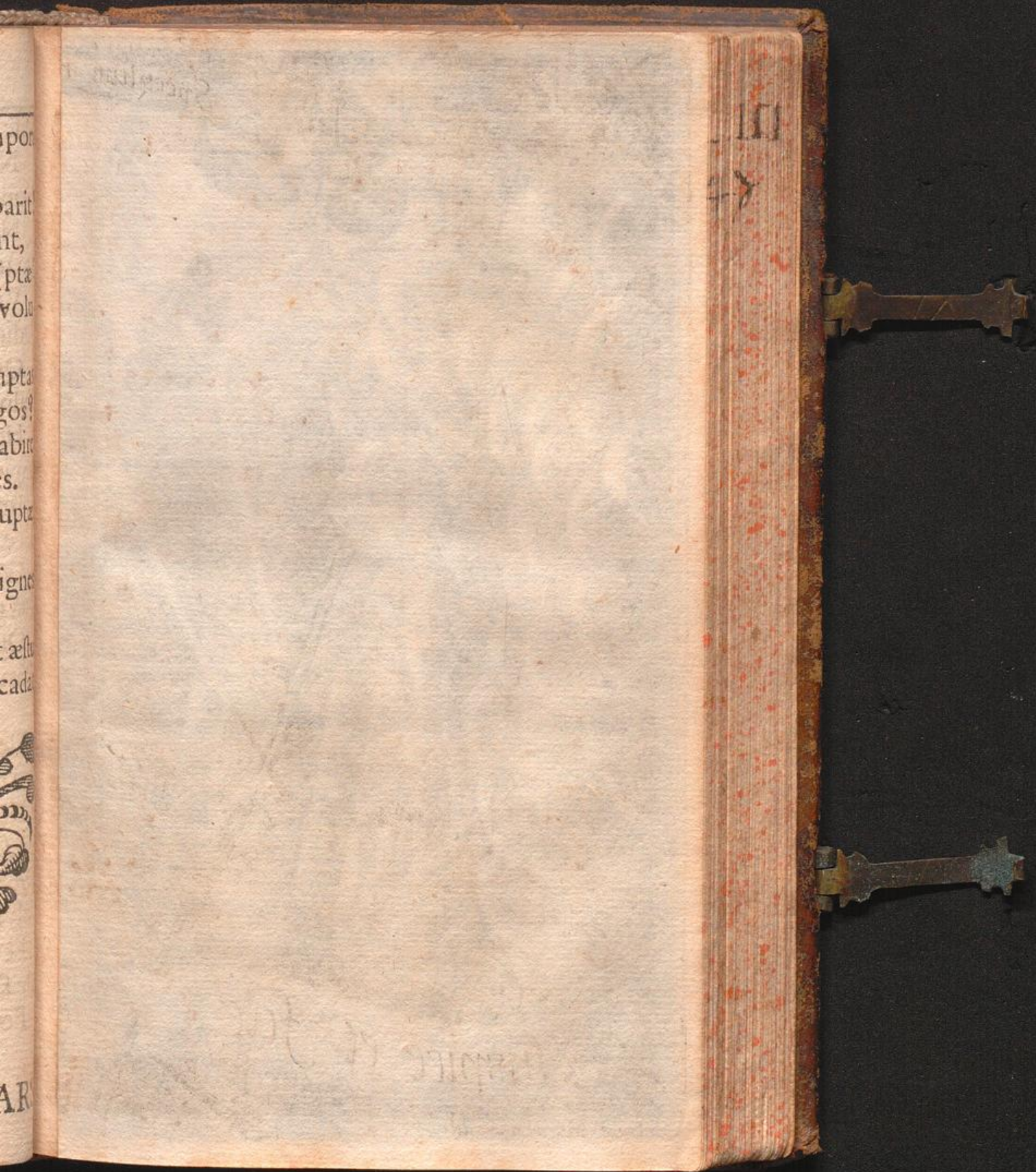
I
M
C
J
V
L
A
Q
E
H
D
V
A

Discito longa nimis vultum timuisse Tonantis,
 Non jocus est Stygios promeruisse rogōs.
 Non jocus est, tristē scelerū geminasse catenam,
 Non jocus est mundum præposuisse Deo.
 Quàm gravib9 jocus iste rogis damnabitur orco!
 Umbra diem sequitur, seria pœna jocos.
 Judicis ora time, vultu demurmurat Ætnam,
 Quos tangit, perimit; quos premit, igne ferit.
 Vulnera Divinis crescunt tristissima telis:
 Heu tibi, quem vindex fulmine dextra petit:
 Impie, quis furor est coelo committere dextras!
 Impie non trepidas, si Deus hostis erit?
 Ah erras! qui impune voles illudere Divis:
 Conficitur, quis quis contulit arma Deo.
 Quã grave cū Superis, plenumq; dolore duellū:
 Quàm grave coelestis dextera fulmen habet!
 Fulmina, tela, rotas, lachrymosa sepulchra ca-
 tastas,
 Flebilis ultricis Numinis ira parat.
 Heu fuge crudelē mundi quiscunq; palæstram!
 Non habet, ut metuat, qui fugit, unde cadat.
 Dic satis est, video mundi ferale theatrum,
 Æternum periit, qui tuus actor obit.
 Volvitur æternis mæstissimus ignibus orcus,
 Et tamen his flammis non moveatur homo?
 Ah satis est, vixisse orbi! mea carbasa flecto:
 Post aliò current carbasa sacra Deo.

Heu nimis immemores in posthuma tempor
mentes!

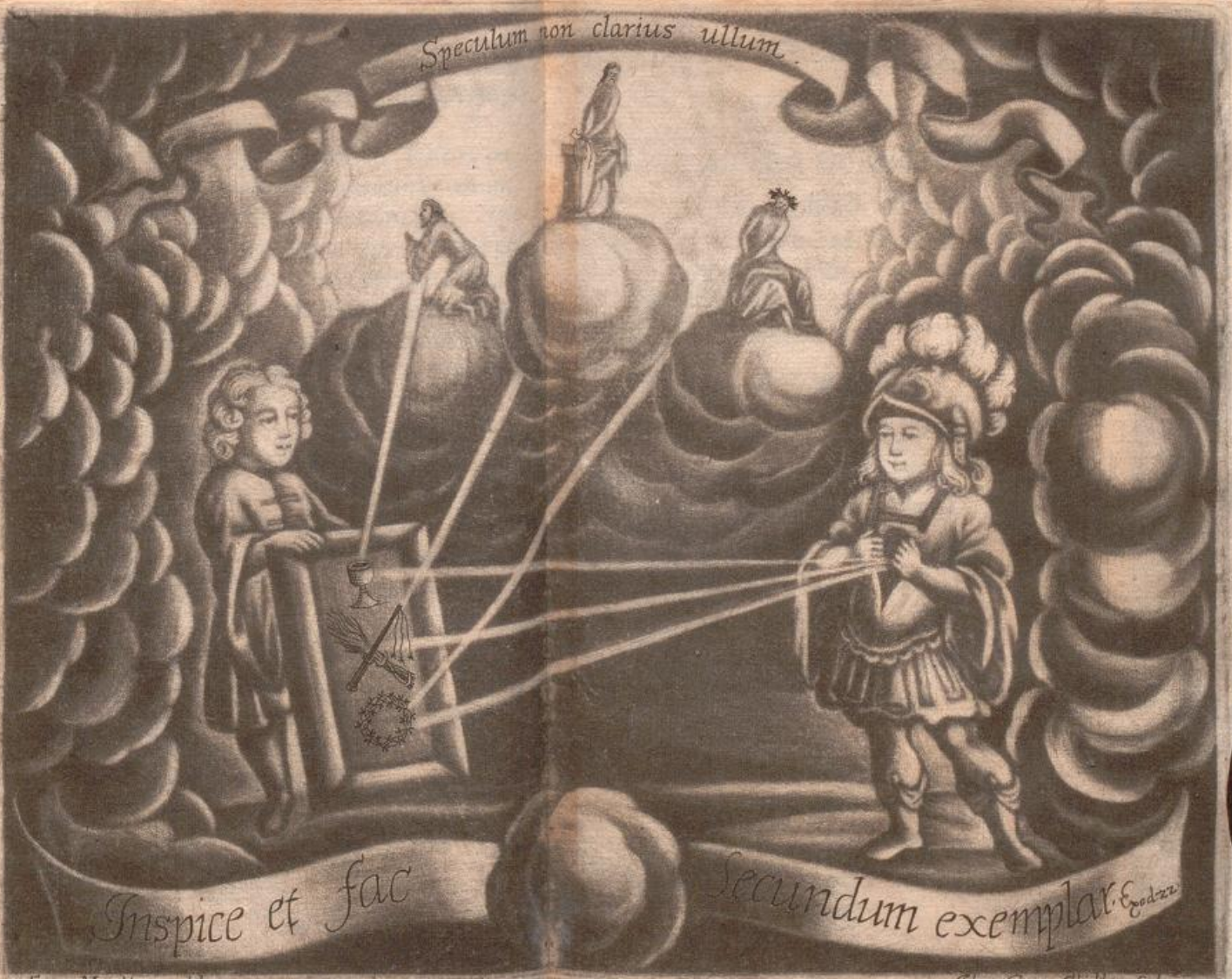
Quàm grave suppliciũ, quod levis hora parit
O mea si geminos in fontes lumina currant,
Præteritis toties lumina sicca malis; (ptæ
Quis quis es, ergo fuge! & fac desere castra volu
Quæ credis roseus præmia miles habet.
Dic; fugim9! post astra placent discede volupta
Quàm brevis æternos corripit hora rogos?
Effugim9! nova castra sequor, metus urget abire
Nunc lubet æternos volvere mente dies.
Quisquis es, incertæ ne te malè crede volupta
Imminet à tergo Vindicis ira Poli.
Quisquis es; æternos animo pensabimus igne
Prævisi feriet nos minùs ira Dei.
Mecum i; sidereo quem flamma vocaverit æst
Non habet, ut metuat, qui fugit, unde cada

pon
parit
nt,
pta
vola
npta
gos?
abir
s.
upta
igne
ælu
cada
AR

Speculum non clarius ullum.

Franz Marchberger. del.

Johan Georg Schickler. Sculp.

